

34. Pokoj Ježíš bydlí v mém srdci.

7. dubna 2024, 2. neděle velikonoční

Jan 20, 19: „*Stanul mezi nimi a řekl: ,Pokoj vám!’*“

Celé evangelium: Jan 20, 19–31

Cíl setkání

Dítě zve Ježíše do svého srdce.

Komentář

Pokojně srdce se nechvěje a neděsí, protože ví, že Ježíš je s ním. Tohle téma se zde už opakuje, proto ho můžeme využít k prohloubení a upevnění toho, co jsme se v dětech snažili dříve zasít.

Doprovodný předmět nebo obrázek: suché stromy

Příběh

Víme, že je tu

Jenže procházka obyčejným lesem, ve kterém byly stromy, šišky, maliny, ostružiny a možná sem tam nějaká houba, bohužel netrvala dlouho. Asi to byl jen takový zelený ostrůvek uprostřed nehostinné krajiny. Za chvíli se totiž zase začaly objevovat suché a polámané stromy, kamení, hlína. Jako by tu nedávno hořelo.

Co však bylo ještě horší, zakřivené stromy i skály připomínaly příšery. Vypadaly jako obrovské zkroucené obličejy. Děti měly pocit, jako by vydávaly hrůzostrašné zvuky. Dívat se na ně bylo opravdu nepříjemné. Jeden strom vypadal úplně jako shrbená čarodějnice, jiný jako nějaký duch nebo skřet. Děti by nejradši zavřely oči, ale nemohly, protože by pak klopýtaly o kořeny a kamení. Klárka chytila Olivera i Sofi za ruce, každého z jedné strany. Tiskli si je, div si je nerozdrtili. Přidali do kroku a moc se nerozhlíželi nalevo ani napravo. „Mysleme na Satela!“ připomněla Sofča. Všichni tři se na něj soustředili.

Najednou jejich strach a úzkost povolily. Krajina okolo byla pořád stejně hrůzostrašná, ale oni se upokojili. Bylo to zvláštní. Měli pocit, jako by tu s nimi Satel byl. Nikde ho neviděli, ale vnímali, že je v jejich srdci, že tu nejsou sami. Šli dál, drželi se za ruce a stále na něj mysleli. Trvalo to ještě asi hodinu. Konečně se okolo nich zase začala objevovat zeleň. Doufali, že se tento zážitek už nebude opakovat. Zároveň si ale byli jistí, že by to se Satelem opět zvládli.

Jaká znáte strašidla?

Bojíte se jich?

Co děláte, když se bojíte?

Na koho se můžete spolehnout, když máte strach?

Stalo se vám někdy, že jste měli ve své blízkosti něco strašidelného, ale nebáli jste se?

Návrh aktivity

Hra „Na Satela“

Zatemníme místnost nebo půjdeme do sklepa, na půdu... tam, kde bude největší tma. Můžeme také použít šátky. Zhasneme a předem domluveným dotykem určí katecheta Satela. Pak děti dostanou pokyn, aby se rozešly, a na daný pokyn začne vlastní hra. Děti mají za úkol najít Satela. Všechny chodí po místnosti a dokola opakují větu: „Jsem Satelo.“ Když někoho potkají, zeptají se: „Jsi Satelo?“ On odpoví: „Jsem Satelo.“ A děti hledají dál. Pravý Satelo se totiž po rozchodu někam schová, je úplně potichu a mlčí. Pokud k němu někdo přijde a zeptá se ho: „Jsi Satelo?“, neodpoví. To znamená, že hráč našel pravého Satela. Přitiskne se k němu a od té chvíle také mlčí. Hra pokračuje, dokud všechny děti nenajdou Satela. Někdy je velmi rychlá, jindy trvá déle.

Po hře následuje rozhovor, jak se děti cítily, když chodily tmou, a jaké to bylo konečně najít Satela. Jaká je síla v tichu a pokoji? Co to vlastně znamená? Jak můžeme mít pokoj ve svém srdci?

Připomeneme dětem svátost smíření a zpytování svědomí.

Návrh modlitby

Modlitba probíhá potmě, přičemž stojíme v kruhu. Katecheta se modlí: „*Pane Ježíši, Ty jsi vládcem pokoje a Ty nám dáváš svůj pokoj. Prosím Tě, dej, ať umíme Tvůj pokoj přijímat, ať v obtížích, strachu a bolestech máme vždy srdce upřené na Tebe. Dej nám, prosím, svůj pokoj.*“ Katecheta rozsvítí svíčku. Děti se mohou přidat s prosbami: „*Pane, prosím, dej mi svůj pokoj, když píšu diktát*“ apod.

Na závěr se chytí všichni za ruce a katecheta pošle po kruhu stisk ruky, který si všichni předávají, až dojde opět ke katechetovi. Může před pozdravem říct: „*Posílám pozdrav pokoje.*“ Když pozdrav dorazí, řekneme si: „*Pokoj s Tebou!*“

Píseň „Všichni jsme jedno tělo“, viz

<https://zpevník.proscholy.cz/pisen/87/vsichni-jsme-jedno-telo>

Vyzveme děti, aby příště přinesly svou oblíbenou knížku o zvířatech, a pokud mají, tak také pexeso o přírodě.

Pomůcky

- svíčka
- sirky

- píseň
- případně šátky na zavázání očí

35. Zvídavost Chci stále víc poznávat Ježíše.

14. dubna 2024, 3. neděle velikonoční

Lk 24, 48: „Vy jste toho svědky.“

Celé evangelium: Lk 24, 35–48

Cíl setkání

Dítě je motivováno, aby poznávalo život s Ježíšem.

Komentář

Zvídavý člověk tvořivě interaguje s okolním světem. Zvídavost pomáhá nacházet smysl, seberealizaci, motivuje a také přispívá k životní spokojenosti. Jde o radost ze získávání nových poznatků. Nejde o zvědavost jako tendenci zajímat se o něco, co se mě netýká. Děti jsou přirozeně zvídavé. Podporujeme v nich rozvíjení této vlastnosti?

Doprovodný předmět nebo obrázek: motýl

Příběh

Nejkrásnější louka

Po pár desítkách minut svižné chůze dostaly děti za cestu, která vedla smutnou a strašidelnou krajinou, tu nejkrásnější odměnu. Došly totiž opět na louku. A ta byla tak nádherná! Navíc vysvitlo slunce a bylo příjemně teplo. Louka byla posetá květinami. Ale takovými, jaké děti ze svého světa vůbec neznaly. Byly větší a barevnější. S úžasem si je prohlížely.

Najednou k nim přiletěl motýl. Málem se ho polekaly. Byl totiž asi tak pětkrát větší než motýli, které znaly. Byl žíhaně modrofialový, zamrkal na ně očima a pozdravil je: „Ahoj děti! Líbí se vám tady?“ Oliver, Klára i Sofie nadšeně přikyvovali. „Motýlku,“ zeptala se Klárka, „mohly bys nám říct něco o těchto květinách? U nás máme sedmikrásky, pampelišky nebo kopretiny, ale tyto barevné kytky jsme nikdy neviděli. Co třeba tato obří žlutočervená?“ „To je velkokvětka luční,“ odpověděl ochotně motýl. „Je nejen krásná, ale taky léčivá. Kdybyste si z ní uvařili čaj, pomohl by vám na bolest hlavy. Pojdte za mnou, všechny vám je ukážu.“

A tak tři kamarádi následovali motýla. Ten jim ukazoval nádherné květiny a taky je seznámil se svými kamarády zvířaty. Všechna uměla mluvit, takže s mnoha z nich mohli prohodit aspoň pár slov. Nesmírně je to bavilo a neustále se motýla zvídavě ptali na další a další informace. Ten byl nadšený, že může někomu povídat o světě, ve kterém žije. Když došli až na konec louky, byli už dost unavení. Všimli si, že na kraji lesa, ke

kterému se blížili, stojí přístřešek podobný tomu, na který narazili už na začátku svého putování. Rozhodli se, že v něm už zůstanou. Rozloučili se s motýlem, poděkovali mu za výklad a popřáli mu, ať se mu daří. Květiny se začaly pomalu zavírat, blížil se večer. Děti si daly trochu jídla, zabalily se do dek a brzy začaly usínat. Dneska totiž ušly velký kus cesty.

Jaké druhy květin znáte?

Znáte nějaká zvířata, která žijí na louce?

Co vás baví poznávat?

Máte doma nějaké zajímavé knížky o rostlinách nebo zvířatech?

Myslíte si, že je důležité poznávat svět, ve kterém žijeme?

Návrh aktivity

Katecheta připraví sušené nebo čerstvé bylinky a koření. Děti po čichu nebo i pohledem hádají, o jaké bylinky se jedná. Mohou se rozdělit na skupiny a každá z nich uvaří bylinkový čaj dle vlastního výběru.

Při pití čaje si skupiny zahrají pexeso se zvířecí či rostlinou tematikou. Po hře mají děti možnost představit ostatním knížku, kterou si přinesly, a povědět z ní ostatním něco zajímavého.

Návrh modlitby

Sedíme u stolu, uprostřed jsou květiny, děti mají svoje knížky. Začínají děti, děkují Pánu Bohu, že mohou poznávat zajímavosti o přírodě, že ji tak hezky stvořil. Kdo vysloví modlitbu, položí na stůl knížku. Katecheta modlitbu ukončí: *„Pane Bože, děkujeme Ti, že můžeme poznávat přírodu i druhé lidi. Děkujeme Ti, že se můžeme učit nové věci nejen ve škole, ale i mimo ni. Pane, chceme náš svět více poznat, abychom se o něj mohli dobře starat. Prosím, pomáhej nám s tím. Sláva Otci... Amen.“*

Pomůcky

- bylinky
- květina
- hrnečky
- konvice
- knihy o zvířatech
- pexeso s přírodní tematikou (děti jistě budou mít doma)

36. Oddanost Následuji Ježíše, jako ovce následují Dobrého Pastýře.

21. dubna 2024, 4. neděle velikonoční

Jan 10, 16: „*Také ty musím přivést a uposlechnou mého hlasu a bude jen jedno stádce, jen jeden pastýř.*“

Celé evangelium: Jan 10, 11–18

Cíl setkání

Dítě propojuje příběh o ovcích a Dobrém pastýři se svým životem.

Komentář

Opět se vracíme k tématu, které už se v metodice ve velmi podobné formě objevilo. Dnes se nám v evangeliu nabízí podobenství o Dobrém pastýři, které je pro děti atraktivní a srozumitelné. Můžeme ho využít k upevnění vědomí, že se nemusí bát Ježíše následovat a spolehnout se na něj.

Doprovodný předmět nebo obrázek: kůň

Příběh

Setkání s koněm

Děti se probudily brzy ráno, už za úsvitu. Bylo to tím, že šly brzy spát. Nevadilo jim to. Nasnídaly se a vyrazily na další cestu. Prošly lesem a před jejich zraky se otevřely zatravněné kopce. Pásly se na nich ovce, krávy a koně. Nebylo ale jasné, kdo se o ně stará, pastviny ani nebyly oplocené. Bylo to zvláštní, ale vypadalo to, že zvířata se o sebe starají sama.

Sofi, Klárka a Olík tedy procházeli přes tyto pastviny. Zvířata na ně kývala hlavou a usmívala se. Některá se nechala pohladit. Najednou za nimi přiklusal statný hnědý kůň a začal se s nimi bavit. Vůbec je to nepřekvapilo, protože v téhle zemi už potkali mnoho mluvících zvířat. „Nazdar, kamarádi,“ začal přátelsky. „Vítejte na našich pastvinách. Odkud jdete?“ začal. Děti mu ve stručnosti povyprávěly o své cestě. „Aha, tak to máte v nohách mnoho kilometrů. Nechtěli byste svézt?“ Děti koníkovu nabídku nadšeně přijaly. „Prosím, popovezl bys nás na konec těchto luk? Pak bychom už pokračovali sami. Nechceme si tuto cestu příliš zlehčovat.“ Koník pokýval hlavou a zavelel: „Tak si nasedněte!“

Vešli se mu na záda pohodlně všichni tři. Nejdřív s nimi šel krokem, pak začal klusat a chvíli cválal. Zanedlouho byli u okraje pastvin. Koník ale nezastavil, místo toho pokračoval v cestě lesem. „Prosím, zastav!“ křičely děti. „Kam nás vezeš? Rádi bychom sesedli.“ Kůň ale nezastavoval. Děti začaly mít strach, že je zaveze úplně jinam, než

kam vede jejich cesta. Jak ale mají zjistit, jestli je kůň Satelův přítel, nebo ne? Těžko říct. Teď hlavně nevěděly, jak ho mají zastavit. Olivera napadlo kopnout ho do trupu. Udělal to s co největší silou. A to zabralo. Kůň zastavil a děti seskočily. „Copak, vy mi nevěříte?“ ptal se. Chtěl jsem vás dovézt na místo, kde by se vám moc líbilo. Byli byste tam jako v bavlnce. Možná byste ani nechtěli odejít. „Promiň, koníku,“ omlouvaly se děti, „my máme na této cestě svého průvodce a víme, že pro nás chce to nejlepší. Rádi bychom šli tam, kam nás zavede on, a ne tam, kam nás povezeš ty. Nehledáme pohodlí, chceme se dostat domů. Už jsme odmítli pobyt v paláci a odmítli bychom cokoli podobného. Ne že bychom nebyli rádi, že se o nás chceš postarat, ale patříme jinam.“ Koník na ně koukal s vytřeštěnýma očima. Trochu se urazil. „Tak víte co? Trhněte si nohou. Já jsem vás chtěl zavést do čokoládové stáje. Mohli byste tam sníst tolik čokolády, kolik byste chtěli. Opravdu nechcete?“ „Ne, opravdu ne. Promiň,“ stály si za svým děti. Kůň už nic neřekl, otočil se a odcválal pryč. Dětem to ale nevadilo. Oddechly si.

Máte rádi koně?

Jaká zvířata můžete potkat na louce?

Kdo se o ně stará?

Nechali byste se nalákat na čokoládovou stáju?

Myslíte si, že děti udělaly dobře, že se rozhodly jít dál samy?

Návrh aktivity

Hra „Jdi správnou cestou“

1. varianta – jednoduchá. Děti mají zavázané oči a jsou na jedné straně učebny nebo jiné větší místnosti. Katecheta má zvoneček a občas na něj zazvoní. Děti mají za úkol se k němu co nejrychleji a bez pádu dostat. Kdo katechetu najde, sundá si šátek a stoupne si k němu.

2. varianta: Děti se rozdělí do dvojic, mohou losovat lístečky ze začátku roku. Jeden si zaváže šátkem oči, druhý odejde na druhou stranu místnosti. Šeptem, aby je nikdo neslyšel, si domluví ve dvojici signál, za kterým půjde ten, kdo má zavázané oči. Hrají všichni najednou. Kdo najde jako první svého kamaráda? Kdo se nechal svést z cesty a šel za jiným hlasem?

Návrh modlitby

Pomodlíme se písničkou:

<https://zpevnik.proscholy.cz/pisen/3222/jezisi-kriste-pastyri-nas>

Pomůcky

- šátky
- zvoneček

- písnička

37. Pracovitost Spolu s Ježíšem se stávám lepším člověkem.

28. dubna 2024, 5. neděle velikonoční

Jan 15, 8: „*Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci.*“

Celé evangelium: Jan 15, 1–8

Cíl setkání

Dítě téma propojuje s tématem píle. Chápe, proč je v životě člověka důležité pracovat (nebo se učit) a zapojit se do společného díla.

Komentář

Práce dává člověku důstojnost, rozvíjí vloh a schopnosti a umožňuje podílet se na rozvoji světa. Je cennou službou našim bližním. V neposlední řadě prací reagujeme na to, že nám Bůh přenechal vzácný dar – stvořenou zemi. Pro děti může práce znamenat úplně jednoduché úkony v domácnosti, péči o vlastní osobu nebo pomoc druhým. Může to být ale také učení se novým věcem nebo hra, kterou ještě nemusí být schopny od práce rozlišit. To ale vůbec nevádí. Důležitá je samotná aktivita, která má smysl.

Doprovodný předmět nebo obrázek: lano

Příběh

Provaz

Děti se musely vrátit na začátek lesa, kde kůň nejspíš odbočil z cesty, po které měly jít. Nebyly si jisté, jestli se to stalo, nebo ne. Ale než aby se ztratily, radši se prostě chtěly vrátit. Na začátku lesa bylo rozcestí. A skutečně tam našli dřevěnou šipku, která ukazovala jiným směrem, než kam s nimi koník zabočil. Oddychly si, že jsou nyní správně, a vesele vykročily. Za chvíli však narazily na další překážku.

Došly ke kaňonu, přes který vedl visutý most. K mostu se ale muselo vyšplhat po žebříku, který byl úplně ztrouchnivělý. Oli se na něj pokusil stoupnout, ale příčka se pod ním hned rozpadla. Všichni tři přemýšleli, co budou dělat. Tato situace má určitě nějaké řešení. Ale jaké? Nic je nenapadlo.

V tom k nim přiskákala veverka. „Ahoj děti! Víím, jak se dostat na most. Vidíte támhleto rostlinu? Tu vysokou s tlustým stonkem? Je to provaznice pevná. Uprostřed jejího stonku jsou vlákna, ze kterých se dá uplést provaz. Ukážu vám, jak na to. A když si ho upletete, vezmu jeho konec, vyhopkám na visutý most a tam provaz uvážu, abyste po něm mohly vylézt. Mě totiž ztrouchnivělé dřevo udrží.“ Děti se zaradovaly. „Děkujeme ti, hned jdeme natrhat tyhle zvláštní rostliny!“ A daly se do práce. Když jich měly

pořádnou hromadu, sedly si s veverkou na bobek do trávy a ta jim svými drobnými tlapkami ukázala, jak ze stonku vytahovat vlákna a splétat je. Nebylo to těžké, ale hodně časově náročné. Šlo to velmi pomalu. Dětem bylo jasné, že budou muset po zbytek dne splétat, pak tu někde přespat a další den ve splétání pokračovat. „To nevádí,“ pískla veverka, „nedaleko odtud je přístřešek, tam přespíte.“ Děti si oddychly. Splétaly tedy vlákna až do setmění a další den pak pokračovaly. V přístřešku našly nějaké jídlo, takže o večeři a snídani měly postaráno. Nakonec se jim jejich pracovitost vyplatila a lano dokončily. Měly z toho velkou radost. Veverka dodržela, co slíbila, a pomohla jim ho přivázat. Jeden po druhém vyšplhali nahoru na most. Odměnou jim byl nádherný výhled do kaňonu.

Viděli jste někdy ztrouchnivělé dřevo?

Umíte šplhat po žebříku a po provaze?

U které činnosti vydržíte mnoho hodin?

Proč je důležité být pracovitý?

Návrh aktivity

Seznámíme děti s heslem „Modli se a pracuj!“ Můžeme si říct, kde pracují jejich rodiče, jaké domácí práce dělají rodiče a jaké děti se svými sourozenci.

Pak následuje úklid učebny, fary, kostela, cesty před budovou – podle potřeby.

Návrh modlitby

Pomodlíme se modlitbu Otčenáš za všechny pracující.

Pomůcky

- úklidové prostředky a pomůcky podle druhu práce